

בס"ד טז' אלול ה'תשפ"ג
 הדלקת נרות - 18:46
 צאת השבת - 19:36
 רבנו תם - 20:23
שעון קיץ - מהלוח המדויק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשרים ושלוש - עלון מס' 1172
 @ סגולה גדולה להשתתף בסעודה הרביעית בביה"כ "אוהל-מועד".
 @ כולם מגיעים במוצ"ש לסליחות בלווין עם הפייטן ר' משה חבושה.
 @ ניתן להקדיש השיעור בלוויין לרפואה, ברכה, הצלחה, פרנסה טובה, זיווג הגון ולהבדיל לעיני יקיריכם. 054-7743834

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

מפסידין: "קופי אודי"
 (ישעיה ס')
 שבת זו
 "השישית דנחמתא"

פרשת כי-תבא

כולם מגיעים במוצ"ש ב-24:00
לסליחות בלוויין עם הפייטן משה חבושה ב"אוהל מועד"
מעייני הפרשה:

עייני ימי הדין
 כתוב "עלה אלקים בתרועה ה' בקול שופר". ידוע ששם ה' הוא מדת רחמים, ושם אלוקים הוא מדת הדין, וזה הפירוש "עלה אלוקים" דהיינו מידת הדין שמתהפכת ע"י השופר "לה" שזה מדת הרחמים.
"לולא" אותיות **אלול**, כתוב "לולא האמנתי לראות בטוב ה'". צריכים להתחזק באמונה.
צדקה בגימטריא 199, רמז למה שאמר חז"ל שמי שיש לו מאתיים זוז אינו נקרא עני.

← פרשת הבאת הביכורים לכהנים בבית המקדש.
 ← ביעור המעשר בסוף שנה שלישית בשבח והודיה לדי.
 ← פרשת הברכות והקללות בבואם לארץ ישראל.
 ← רשימת הברכות שתבאנה על שומרי התורה ומצוות.
 ← התוכחה - רשימת הקללות שיחולו על ראשם של העוברים על מצוות ד'.
 ← חזרה על כל הטובות שהקב"ה העניק לישראל מיום צאתם ממצרים.

"ועתה הנה הבאתי" (כ"ו, י)
"ועתה" - לשון מיד, "הנה" - לשון שמחה, "הבאתי" - משלי (מדרש).
 שלושה תנאים הם בעשיית מצוה: שלא לדחותה לזמן יותר מאוחר, אלא לעשותה לאלתר בזריות - **"מיד"**; לעשותה בשמחה, כמו שכתוב: "ששים ושמחים לעשות רצון קונם" - **"בשמחה"**; ולעשותה אפילו **בממון** הדרוש לו לאדם בשביל עצמו ולא להמתין עד שיהיה לו ממון מיותר - "משלי".

"והיה כי הבוא אל הארץ" (כ"ו - א)
 כותב ה"משך חכמה", בפרשת ביכורים נזכר שלוש עשרה פעמים שם ה-ו-י-ה, נגד שלוש עשרה מידות של רחמים, ובפרשה של שלוש עשרה מידות בפרשת כי תשא (שמות ל"ד) "ויעבור ה' על פניו", הזהיר על "ראשית ביכורי אדמתך תביא בית ה' אלקיך".

"תחת אשר לא עבדת את ה' אלוקיך בשמחה ובטוב לבב"
 דרשו חז"ל על הפסוק "וביום שמחתכם" אלו השבתות. שכתוב בשבת "שמחו במלכותך". ורמז נהדר כתב הרב שלמה לוונשטיין 'תחת אשר' האותיות הבאות בא-ב אחרי **אשר** הם **ב,ת,ש** שיוצרות המילה **שבת**. וזה הכוונה לעבוד את ה' אלוקיך בשבת! (ב. בר דיין)
"ברוך פרי בטןך... ברוך אתה בבואך וברוך אתה בלאתך"
"ברוך אתה בבואך" לשנה החדשה, בזמן ש"ברוך אתה בצאתך" מן השנה בתשובה ומעש"ט, ומתי התשובה שלמה? "וברוך פרי בטןך" **גם הבנים הם בכלל ברכה**, הולכים בדרך התורה והיראה. (שארית מנחם)

"כי תבא" בגימטריה קטנה 7 **"ושמחת"** בגימטריה קטנה 7
 7 בכל הטוב **בכל'** 52 גם 7 וגם פעמיים שם ה'.
"ועניית ואמרת לפני ה' אלהיך" (כ"ו, ה')

פִּנְת הַיְבֵיטִים וְהַפְתַּחְמִים
שְׁקֵעָה שְׁמֵשׁוּ שֶׁל פְּלוּנִי
 חֲלָפָה גְדֻלָּתוֹ / פְּסָקָה חֲשָׁפְעָנוּ שֶׁל פְּלוּנִי.
דוגמה: לאחר שראש העיר פָּרַשׁ מן החיים הפוליטיים שְׁקֵעָה שְׁמֵשׁוּ.
מקור: עד שלא שְׁקֵעָה שְׁמֵשׁוּ שֶׁל מִשָּׁה זָרְחָה שְׁמֵשׁוּ שֶׁל יְהוֹשֻׁעַ [פְּרָאשִׁית רַבָּה נח]. (ניבונכו)

"עניית ואמרת לפני ה' אלהיך" (כ"ו, ה')
 לפני שבה אדם לומר דבר לפני השם-יתברך, עליו להכניע את עצמו ולהתבונן במעוט ערכו ושפלותו.
"ועניית" - היינו: שתכניע את עצמך (מלשון "לענות מפני") תחילה, לפני "ואמרת לפני ה'". (תפארת שלמה).
"יצו ה' אתך את הברכה באסמך"... (כח-ח)

באסמך אין הברכה מצויה אלא בדבר הסמוי מן העין לא בדבר השקוף לבריות... (תענית ח).
 מעניין לדעת כי בגימטריה **אדם** = 45. ואמרו חז"ל: שלשה שותפים באדם, הקב"ה, אביו ואמו. ושלשתם כלולים בו. כיצד: **אב** = 3 - **אם** = 41. ביחד עם ה' אחד ושמו אחד, יוצא כמנין אדם 45. אם נוריד מהמילה אדם את האלף שזה אלופו של עולם כמנין אחד ישאר לנו 44 = בגימטריה קטנה **מת**. להורות: שאדם ללא "ה' אחד", הריהו מת.

מה שנישאר לו להישען בעולם הזה, זה לא על אביו ואימו **אלא על אבינו שבשמים** שמי שהולך בדרכיו נפתחים לו שערי שלום פרנסה אושר וכו'
"ועניית ואמרת לפני ה' אלקיך" (כ"ו ה')
 "ועניית ואמרת" רק כאשר תפלתך תהיה בהכנעה ועונה "לפני ד' אלקיך" אזי תקבל תפלתך לפניו יתברך ברצון. (אמת ליעקב)

הסירו ממשול מדרך עמי! העלון טעון גנייה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי" : <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

הלכות ראש השנה והתפילות

א - כל אחד מהקהל ובפרט השליח צבור ישתדלו לעבור על הפיזטים והתפילות לפני ימים נוראים, כדי שיהיו שגורים יפה בניהם וידעו ביאורם על בוריים.

ב - בערב ראש השנה, אין אומרים וידוי ונפילת אפים בשחרית כמו בשאר ערב יום טוב. אבל באשמורת הבוקר בסליחות אומרים וידוי ונפילת אפים, אפילו הגיעו לנפילת אפים אחר עלות השחר (קודם הנץ החמה) וכל שכן שאומרים וידוי ונפילת אפים במנחה שלפני יום ערב ראש השנה.

ג - המתענים בערב ראש השנה ואירע להם סעודת מילה, רשאים לאכול, וכל שהוזמן על ידי בעל הברית רשאי לאכול שם, ואינו צריך התרה, וגם אין צריך לפרוע תעניתו.

ד - מי שנהג להתענות בערב ראש השנה, ועשה כן ג' שנים ורוצה לבטל מנהגו לגמרי מטעמי בריאות וכדומה, צריך לעשות התרה על מנהגו הקודם. ואם אינו מבטל מנהגו לגמרי, אלא רק לאותה שנה בלבד, אינו צריך לעשות התרה כלל.

ה - בערב התקדש החג לפני תפילת ערבית אומרים פיוט "אחות קטנה" שבו מוזכרים "תכלה שנה וקללותיה". ומסיימים הפיוט ב"תחל שנה וברכותיה" ואחר כך אומרים מזמור "הרנינו" שנאמר בו "תקעו בחודש שופר" שמדבר בראש השנה.

ו - אין להתוודות ביום ראש השנה, וכל שכן שלא יעורר את עצמו לבכות, שאין לבכות בראש השנה. אבל רשאי להתוודות בהרהור הלב, ולחשוב בעזיבת החטא ולשוב בתשובה.

ז - התפילות של ראש השנה יש לאומרם בשמחה ובנעימה קדושה, מתוך כוונה רבה, ומכל מקום אדם שמתעורר ומעצמו בבכיה ומתפלל בדמעות שליש, אין בזה חשש איסור כלל.

ח - צריך לומר בתפילה של ראש השנה "המלך הקדוש" במקום "האל הקדוש". ואם טעה וחתם "האל הקדוש", אם נזכר בתוך כדי דיבור, דהיינו בתוך כדי אמירת "שלום עליך רבי", ומיד חתם "המלך הקדוש" יצא. ואם לא נזכר אלא לאחר מכן צריך לחזור לראש התפילה. ואין חילוק בזה בין תפילת ערבית של ראש השנה לשאר התפילות.

ט - אם הוא מסופק בראש השנה אם חתם "האל הקדוש" או "המלך הקדוש", אם ברור לו שאמר באמצע אתה קדוש "לדור ודור המליכו לאל", "ובכן", או אומרים שמסתמא חתם כהוגן "המלך הקדוש" ואם לאו צריך לחזור לראש התפילה.

י - אם טעה ולא אמר "זכרנו לחיים", "ומי כמוך", "וכתוב", "ובספר החיים", אינו חוזר, כל שחתם ברוך אתה ה' שבסוף אותה הברכה. מי שטעה בתפילת ראש השנה ויוה"כ, ואמר ברכת "אתה קדוש" כולה, וחתם "המלך הקדוש", אבל שכח לומר הנוסח: "ובכן יתקדש שמך" וכו', אינו חוזר.

יא - אם טעה וחתם "מקדש ישראל והזמנים", ואפילו אם ידע שהיום ראש השנה, וסבר שהוא בכלל הזמנים, לא יצא.

יב - בתפילת שחרית של ראש השנה (וכן בכל עשרת ימי התשובה), יאמרו ב' פעמים "ה' הוא האלוקים", קודם "ה' מלך". ואחר ישתבח יאמרו "מזמור ממעמקים קראתך ה'".

יג - בסוף העמידה אומרים עושה "השלוש" במרומי, וכן אחר חזרת המשי"צ בקדיש תתקבל, אבל בשאר הקדישים אין צריך לומר "השלוש".

מכל מלמד השכלתי

למה האות סמ"ך

לא מופיעה בפרשת הביכורים?

בתחילת תהליך הביכורים – התורה אומרת: "ולקחת מראשית כל פרי האדמה ושמנת בטנאי". חז"ל מפרשים, שיש חובה להביא את הביכורים בתוך כלי: "ושמנת בטנאי – מלמד שטעונים כליו". רבי יהודה החסיד מביא בענין זה רמז 'שקוף' המלה **טנא'** שווה **60**, בדיוק כמו המלה **כלי'** שגם היא שווה **60**. 'בעל הטורים' מציין בהקשר זה להלכה הקובעת כי שיעורם של הביכורים הוא 'אחד מששים' – הרצוי הוא שהביכורים יהיו 1/60 מתוך כלל הפירות.

עוד מוסיף 'בעל הטורים', כי בפרשייה המדברת על נושא זה של הביכורים **נמצא את כל אותיות הא-ב מלבד האות סמ"ך** שערכה **60** גם זה רומז לעובדה שיש להפריש לביכורים 'אחד מששים', וכך נשארים ביד האדם רק 59 חלקים ואין לו את ה-60 במילואם.

מה רמז ב-98 הקללות? המטרה חיובית.

נטפס למספר 98 – זהו מניינן של ה'קללות' שבפרשת השבוע. חלק גדול מהפרשה מוקדש לדברי תוכחה כלפי מי שינהג בדרך לא טובה, והתורה מונה דברים קשים שעלולים חלילה לבוא במצב זה.

למעשה, זו אינה הפעם הראשונה שהתורה מפרטת 'קללות'. תוכן דומה היה לנו בפרשת "בחוקות". אלא שבפרשת השבוע ה'קללות' הן כפולות: בספר ויקרא נמנו 49, ובפרשה שלנו יש בדיוק פי שנים – 98.

ברור כי גם ה'קללות' – כמו כל דבר בתורה – באות למטרה חיובית. היסורים, הקשיים והכאבים, מטרתם לטהר ולזכך, גם אם במבט המצומצם שלנו או לא מבינים זאת ומרגישים את ההיפך הגמור.

לא במקרה נקראות ה'קללות' לקראת ראש השנה, כשם שה'קללות' שבפרשת בחוקות נקראות לפני חג השבועות – יש כאן כוונה של טהרה וניקיון לקראת הימים הקדושים הללו (זו גם הסיבה שבפרשתנו יש 'קללות' במספר כפול, בהתאם למעלתו של ראש השנה אף יותר מחג השבועות, ומכאן הצורך בניקיון כפול). וכאן בא לידי ביטוי הטוב הטמון ברע.

"כל מה שאלוקים עושה – לטובה עושה". כלומר בסופו של דבר תצמח מכך טובה. ויקויימו בנו "תכלה שנה וקללותיה תחל שנה וברכותיה".

הרבי מליובאוויטש הזכיר פעם בהקשר זה רמז יפה: מספר ה'קללות' שבפרשת השבוע הוא 98, והדבר משתלב עם אורת ימי הסליחות, שכן 98 הוא הגימטריא של המלה 'סלח' - "סלח לנו"

"שלום לך הרב לוי, ברשותך, אני הולך לספר לך סיפור שקצת יצחיק אותך, ואולי קצת יעציב. אני לא הטיפוס שמטיף מוסר לאחרים, וגם כשהייתי בן ישיבה אף פעם לא הכנסתי את האף שלי כדי להוכיח מישהו. למה? כי אני באמת חושב שאינני ראוי להוכיח, אבל מה, כמעט כמו כל אברך מצוי שחייו סובבים להם בין כתלי הבית, לכולל, למכולת ולבתי הספר, חשתי שאני צדיק, איכותי, אחד שיש ללמוד ממנו איך לומדים, איך מתחסדים, ואני תודה לה' למרות העומס הלימודי שלי מוצא זמן לעזור לשכני וידידי במיומנות ובחינניות.

"הנה לפניך סדר היום שלי, מתעורר קצת לפני שבע בבוקר, מעיר בזריזות את הילדים, מכין להם סנדוויצ'ים, ורץ לשחרית. אינני מגדיר את עצמי מגדולי המתפללים, אך "בעלינו לשבח" התפילין עדין מונחות עלי. קרוב לשעה תשע אני חוזר הביתה, שואל "מה נשמע", לוגם קפה מברך על עוגה ושועט בזריזות לכיוון הרחוב, שם ממתינה לנו בשעה 9.10 בדיוק מכונית של אברך מן הישיבה, המסיע אותנו לכולל. הכולל שלנו נמצא בעיר השכנה, מרחק 20 דקות נסיעה.

"לזכותי ייאמר, ובאמת בצינעה רבה, שאינני מבטל זמן בכולל. הגמרא נפתחת, ואני עם החברותא שלי צוללים לכמעט ארבע שעות רצופות של לימוד אמיתי. את שעת מנוחת הצהריים אני מעביר בחדרון סמוך לכולל, על גבי מזרון דק. 40 דקות של נימנום מועילות לי לחזור לסדר שני במלוא המרץ.

"בסביבות שש בערב אנו חוזרים הביתה. שועט במדרגות ונכנס פנימה! הסערה בעיצומה. כולם רעבים, לכולם יש שיעורי-בית. הבית קצת הפוך, אני משתדל להשקיע שעה בבית אחי"כ תופש כמה דקות מנוחה, ושוב יורד במדרגות וממהר לכולל ערב.

"יש לי אשה אשת חיל ממש. היא קיבלה באהבה וברצון את חיי הדוחק של אשת אברך. "אני לא מרגישה שאני מוסרת נפש", היא אומרת לי מפעם לפעם "זו לא מסירות נפש, ככה חיו אמותינו הקדושות לצידין של לומדי תורה, הן הסתפקו במועט ונהנו וחשו מאושרות ומושלמות שיש להם בעל העסוק ראשו ורובו בעולמה של תורה "בעל שהוא נזר הבריאה", כך אשתי. האמן לי אין הרבה נשים שמדברות כך, באופן נחרץ והכי ברור, והנני מלא גאווה שזכיתי באשה כזו, שידועת לייקר את עמל התורה של בעלה, ומשדרת. הערכה זו גם לילדים.

ועכשיו אני שואל אותך, אם כל כך טוב, אז מה הבעיה! מה עצוב ומה מצחיק בסיפור שלי? סבלנות.

ועכשיו בוא ניגש לסיפור. ביום חמישי אחה"צ ראש הכולל שלנו מכנס אותנו לשיחה מוסרית ומילותיו הן כמים צוננים לנפש עייפה. הוא מתאר לנו בצבעים חדים את דמותו של אברהם העברי, מכניס אותנו לתוך האוהל שלו, עם החמאה והחלב, עם לשונות החרדל. אנחנו מריחים את ניחוח הטיגון ושכרון המאפה והעוגות. מעל עינינו אותנו תחת העץ עם אורחיו, שומעים אותו פוקד על ישמעאל להביא מים, ושרה לשה ועושה עוגות, ואנחנו שם, ועינינו בורקות מהתרגשות כמו ילדים קטנים המרותקים לגננת. לראש כולל יש כשרון מופלא להפוך את החסד שנעשה

שם, לדבר הניתן למישוש, להרחה, לתחושה. יש לו כשרון מפליא לעורר בנו קינאה לשאוף ולהדמות לאבא הראשון, לרוץ כמותו מהכא להתם, כדי לשמח שלושה אנשים שאבק עבודה זרה מונח על רגליהם.

ברשותך, דבר תורה קטן. הקב"ה בא לבקר את אברהם אבינו החולה, ביום השלישי למילתו, פשוט הדבר ש"הביקור" הזה לא היה אלא גילוי שכינה עצום, ואברהם שמע מפיו של הקב"ה דברי תורה מופלאים. נו, ולפתע הוא מבחן בשלושה אנשים ערביים, עובדי עבודה זרה, ומבקש מהקב"ה, "רק רגע, בוא נעשה הפסקה, אני רץ להכניסם כאורחים לביתי, ואח"כ נמשיך". לא יאומן, ביטול תורה ממש!!! אומרים חז"ל אין בכך ביטול תורה, אלא שגדולה הכנסת אורחים מהקבלת פני השכינה.

"ולקראת סוף השיחה המדהימה, הוא רוצה לספר סיפור קטן שארע לו השבוע וכך מספר ראש הכולל:

"ביום ראשון בבוקר הלכתי ברחוב, עד שהגעתי לתחנת האוטובוס והתישבתי שם ממתין להסעה. מבלי שרציתי הגיעו לאוזני שברירי משפטים של שיחה בין בעל לרעייתו.

לא בדיוק הבנתי את פרטי הויכוח אבל מה שהבנתי - מאותה האזנה אקראית - שהבעל איננו יכול למלא את בקשתה של אשתו. נו מילא, חשבתי לעצמי, לא כולם מלאכים, הוא כנראה עסוק עד למעלה מראשו. ארבעה ימים חלפו, והנה אתמול בלילה מצלצל הטלפון בבית, ואשה אחת פונה אלי בבקשה "כבוד הרב, אתה לא מכיר אותי, אבל שמעתי שאתה הרב הכי חשוב בשכונה... יש לי בעיה קטנה שמעיבה על תפקוד הבית, גם הילדים סובלים... אולי כבוד הרב יכול לשלוח בעל מקצוע שיעזור לי לתקן... אנא!" כך היא ביקשה.

"הראש הכולל לגם מכוס המים שלפניו ואמר: "רשמתי כאן את השם הכתובת והתקלה שיש בבית..."

לדאבוני אינני מיומן במלאכת הנגרות... אבל מישהו מוכן לעשות חסד עם אם צדיקה ברוכת ילדים...?"

"הרב לוי, קפצתי ממקומי, כולי מרוגש מן השיחה המוסרית והודעתי לראש הכולל, שאני מוכן עוד הערב לתקן את התקלה, כי יש לי מושג בכל המלאכות כולל נגרות, אינסטלציה, זגגות ומה לא.

ברוך ה' חנן אותי בשתי ידיים, ומי אינו אוהב חסד??!" "הראש הכולל חייך, חיטט בכיס חולצתו ושלף משם פיתקה קטנה. "הנה, כאן השם והכתובת."

"אני מצויץ בפתק הרב לוי, וחשכו עיני. רשום בפתק בכתב יד ברור "הגב' שושנה גינצליק רח' האתרוגים 18 מבקשת שיתקנו את ארון הבגדים של ילדיה, חדלת והרגליים נפלו."

"כן הרב לוי, אני מאמין שתפשת את הענין, הגב' שושנה גינצליק היא - שלא במקרה - אשתי, ואנחנו מתגוררים עם שמונת ילדינו ברח' האתרוגים 18..."

סמוך לתחנת האוטובוס שם התישב לו ראש הכולל באותו יום ראשון.

אולי בפעם החמישים ביקשה ממני אשתי, קצת בקול רם, שאתקן את הארון הרעוע, ובפי, כמו תמיד, התשובה הנצחית, "עכשיו אני ממהר לכולל... אולי אמצא זמן מחר."

"ועכשיו תחליט בעצמך הרב לוי, הסיפור הזה יותר מצחיק או יותר עצוב...?" (קובי לוי "העתונאי")

להיות בשמחה תמיד = ברכה

בתוך 98 הקללות שנאמרו בפרשתנו, ישנו פסוק אחד, שרבותינו העידו שהוא הסיבה לכל הקללות כולן, וכך לשון הפסוק: "תחת אשר לא עבדת את ה' א-לוהיך **בשמחה ובטוב לבב** מרוב כל" (דברים כח).

לכאורה תמוה הדבר: אפשר להגין את עוצמת הקללות אם היה מדובר בעבודה זרה, בגילוי עריות או בשפיכות דמים, אבל שכל הקללות באות רק בגלל חוסר שמחה? זה דבר בלתי מובן. אמר ר' שמלאי: תרי"ג מצוות נתן הקב"ה למשה מסיני שנאמר "תורה צווה לנו משה":

תורה בגימטריה 611 + "אנוכי" + "לא יהיה לך" שקיבלנו מפי הגבורה, סה"כ 613. בא דוד המלך והעמידן על 11.

בא ישעיהו והעמידן על 6. בא מיכה והעמידן על 3... בא חבקוק והעמידן על 1 שנאמר: "וצדיק באמונתו יחיה" (מכות). אפשר להבחין בין המושגים: **שמחה**=הנאה הנובעת **משפע חומרי** - אכילה, שתייה וכד'; **טוב לבב** = הנאה הנובעת **משפע רוחני** - כבוד, הצלחה, ביצוע משימה וכד'.

"בניך כשתילי זתים" - חינוך

עצות לקראת ראש השנה

הורים יקרים! בחודש אלול ובעשרת ימי תשובה, הימים הנפלאים המסוגלים להתקרבות לקדוש ברוך הוא יותר מכל ימות השנה, נשקיע את חינוך ילדינו לעבודת הקודש, עבודת התשובה. נתקן את כל אשר פעלנו שלא כהוגן, במהלך השנה היוצאת. נתרום ונתקדש לקראת יום ראש השנה, יום הדין, יום הרת עולם. ובפרט, נאחו בכל כוחנו בהנהגת שלוש עשרה מידות של רחמים, וביניהן במידות "ארך אפים, ורב חסד". נעביר על מידותינו ונשתדל כל העת רק להיטיב עם זולתנו. נאחו במידות "ארך אפים" ונאריך אפנו כלפי הזולת, נמחל על כבודנו, נבליג באמת על עלבוננו, ונזכה שכך ינהגו עמנו מהשמיים. וכבר התבטאו חז"ל באומרים "כל המעביר על מידותיו מעבירין לו על כל פשעיו" וזוהי הסגולה הטובה ביותר לקראת יום הדין הקרב ובא להיכתב ולהיחתם לאלתר בספרן של צדיקים, אמן.

ארגון "אברהם יג"ל" מזמין את הציבור לשערו בלויין של פאר הדור הרח"ג **יחזק יוסף שליטי"א** בבנימינ' "אוהל מועד" יבנה מוצאי שבת בשעה 23:00 ולאחריו סליחות עם הפייטן ר' **מושה הביטיה** השידור יוקרן על מסך ענק כולל סעודה רביעית **כיד המלך**

עוד יבנה הסביבה בעלי בית

כל הישועות והברכות לכאברהם ומיטרה הקקיאן שתורמו לסעודה הרביעית בלויין. זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל לרפואת והצלחת כל ילדיהם שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה. זכות המצוה תעמוד להם שיתברכו ברוחניות ובגשמיות פרנסה טובה, אושר ושלווה וירוו נחת מיוצאי חלציהם לע"נ משה בן באשי הכהן ז"ל

פרכה והלפכה פנינה אוני' בת שאוקאט שתתברך ברפואה שלימה ובכח מילי דמיטב נחת ושלווה מכל יוצאי חלציה **רפואה שלימה לרחל, וזיווג הגון עוד השנה לשרונה, איילה, יצחק ואביב**

כל הישועות והברכות לניסים וטובה בכורי שתורמו לסעודה הרביעית בלויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, פרנסה טובה אושר נחת ושלווה **לרפואת הדר בת מרים טובה בת דבורה אושר בן חמדה לרפואת ניסים בן סולטן ולהצלחת כל ילדיהם**

רפואה שלימה לשיורה ברנס בת יהודית הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרניב אבריה ושס"ה גידיה. תחזור לאיתנה ותזכה לשנים רבות וטובות **עם בעלה ברוך**

רפואה שלימה לאילנית דורון בת רחמה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרניב אבריה ושס"ה גידיה. תחזור לאיתנה ותזכה לשנים רבות וטובות **עם בעלה שלמה**

פרכות ואיחול'ס אפסיס גי'ל ואידליה מוסאי להולדת הבהת מנב"ת יה"ר שתגדל כאימונתו שרה רבקה רחל ולאח, תזכו לחופתה ותצליח בכל דרכיה ומעשיה ברוחניות ובגשמיות. ברכה נחת ושלווה **לאלעזר וירדנה מוסאי לידו ושולמית גואטה**

רפואה שלימה לטובה בכורי בת דבורה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרניב אבריה ושס"ה גידיה. תחזור לאיתנה ותזכה לשנים רבות וטובות **עם בעלה ניסים**

פרכה והלפכה ארנון "אברהם יג"ל" יוצא בקריאה נרגשת ובחיבת קודש **נא להקדיש את "פדיון הכפרות"** לחיזוק ולתמיכה בעלון המזכה את הרבים. יתן ה' ויטמא כל משאלותם לטובה ולברכה **ותזכו גם לברכה בעלון**

מבלאת שלושים יום לעיני הצנועה והענוה **שמואל אזטי** בן חתון ויהודה ז"ל יז' אלול פקידת שנתו למשפחת יחזקאל הקרה צוות "אברהם יג"ל" משתתפים בצערם בפטירת הצנועה והענוה **אסתר יחזקאל** בת שרה ז"ל נפטרה השבוע י' אלול שלא תדעו עוד צער

מבלאת שלושים יום לעיני הצנועה והענוה **שמואל אזטי** בן חתון ויהודה ז"ל יז' אלול פקידת שנתו למשפחת יחזקאל הקרה צוות "אברהם יג"ל" משתתפים בצערם בפטירת הצנועה והענוה **אסתר יחזקאל** בת שרה ז"ל נפטרה השבוע י' אלול שלא תדעו עוד צער

מבלאת שלושים יום לעיני הצנועה והענוה **שמואל אזטי** בן חתון ויהודה ז"ל יז' אלול פקידת שנתו למשפחת יחזקאל הקרה צוות "אברהם יג"ל" משתתפים בצערם בפטירת הצנועה והענוה **אסתר יחזקאל** בת שרה ז"ל נפטרה השבוע י' אלול שלא תדעו עוד צער

שבת שלום ומבורך

<p>מרכזי לאירוי ז"ל בן ריטה שתחיה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה יוסף זעורו בן דינה ז"ל מאיר רובין בן ברכוסה ז"ל בצלאל לבאי בן מדיה ויחיא ז"ל אפרים פור בן מרים ויוסף ז"ל תחיבה אביבה בת דינה ז"ל פריחה אסדגי בת סולטנה ז"ל</p>	<p>מרכזי לאירוי ז"ל בן ריטה שתחיה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה יוסף זעורו בן דינה ז"ל מאיר רובין בן ברכוסה ז"ל בצלאל לבאי בן מדיה ויחיא ז"ל אפרים פור בן מרים ויוסף ז"ל תחיבה אביבה בת דינה ז"ל פריחה אסדגי בת סולטנה ז"ל</p>	<p>רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל-: שלמה לאירוי בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פרגי רפאל בן מרים הי"ו שבת מוסאי בן נהיית הי"ו יאיר חיים בן דליה וסביח הי"ו אסתר אהרונת בת גוהר מנב"ת נהיית ישראל בת שרה מנב"ת ירון-רחל בת גי'ראן מנב"ת מרגלית מוסאי בת שמחה מנב"ת לידה הרוני בת מרי מנב"ת</p>	<p>רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל-: אברהם יג"ל בן רעות הי"ו יוסף אהרונת בן ביבי הי"ו שלום-אבשלום רפאל בן חיים ושודאי הי"ו שרה-ביבי לאירוי בת רבקה מנב"ת חנה דויד בת שרה מנב"ת דינה מוסאי בת חנה מנב"ת דליה נסימה בת גורג'יה מנב"ת בהטרי אישאנן בת נוצר מנב"ת דינה ללזרי בת סולטנה מנב"ת דינה הרוני בת מרי מנב"ת</p>
--	--	--	--